1893 — 1973
80 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 88. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 12-го ТРАВНЯ (MAY) 1973 Ч. 88. VOL. LXXX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

П'ятниця, 11 травня 1973

МЕХІКАНСЬКА ПОЛІЦІЯ ЗАДЕРЖАЛА 5 ОСІБ, яких підозрівають у приналежності до групи лівих терористів, які минулого тижня викрали були американського генерального консула. Консул Терренс Леонгарді був звільнений терористами після того як мехіканський уряд звільнив 30 „політичних в'язнів" і як терористи одержали ще окуп в сумі 80,000 долярів. П'ятеро терористів уже зловлено.

ГРУПА ДЛЯ ДОСЛІДІВ В ДІЛЯНЦІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я подала петицію до Агенції Харчів і Ліків, щоб ця федеральна агенція змінила процедури, за якими випробовуться нові ліки. В петиції вимагають, щоб випробовування нових ліків на тваринах були цілком завершені, поки їх почнуть випробовувати на людях. Згадана група, в якій репрезентовані споживачі, твердить, що тисячі американців дістають експериментальні ліки в той час, коли тести на тваринах ще не є закінчені. Щойно опісля показується, що ці ліки спричинюють рака чи іншу недугу у тварин.

Г. РЕП БРАВН був засуджений в Ню Йорку на ув'язнення за грабунок і за перестрілку з поліцією. Бравн і два інші мілітантні негри, які були зловлені поліцією тому два роки, засуджені на термін від 5 до 15 років.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР СТЕЙТУ НЮ ЙОРК Луіс Лефковіц заявив, що головні газолінові компанії не дали йому задовільної відповіді на запит, чому вони зменшили доставу газоліни для малих, незалежних продавців. Лефковіц сказав, що на підставі інформацій, які йому вдалося роздобути, він прийшов до висновку, що брак газоліни не є аж таким серйозним, як твердять головні газолінові компанії. Тому Лефковіц не думає, що зменшення постачання газоліни для малих продавців було оправдане.

МІЖНАРОДНА СПІЛКА АВТОМОБІЛЕВИХ ВОДІЇВ („Тімстерс") передала працедавцям проєкт нового контракту, в якому вимагає 1.5 доляра більше за годину праці. Спілка висунула також вимогу на збільшення додаткових винагород. Але працедавці сподіваються, що до офіційних переговорів, які почнуться 21 травня, Спілка приступить з більш поміркованими вимогами.

ПРОТЯГОМ ОДНОГО МІСЯЦЯ, нелегально вироблений і продаваний лік убив 18 осіб в Америці й Канаді. Лік цей називається „метоксиамфетамін", а продають його під скороченою назвою „МДА". Федеральне Бюро від наркотиків і небезпечних ліків перестерігає людей перед цим і іншими ліками, неприписаними лікарями.

ГУБЕРНАТОР РОКЕФЕЛЛЕР НАЗНАЧИВ Майкела Ф. Армстронга новим окружним прокуратором Квінсу. Армстронг перебирає пост Томаса Макелла, якого губернатор примусив зрезигнувати в кінці квітня за проступки на пості прокуратора. Новий окружний прокуратор Армстронг був перед тим дорадником Комісії Кнаппа, яка розглядала прояви корупції серед поліцаїв міста Ню Йорку.

ПОСАДНИК НЮ ЙОРКУ ДЖОН ЛІНДЗІ ДОРАДЖУВАВ советським правителям „не боятися чужинців". Перед своїм від'їздом з Москви, де він перебував один тиждень, Ліндзі відбув пресову конференцію, на якій прославляв Москву, як „велике місто, в якому нема нічого, що треба би скривати". Тому він дораджував давати туристам повну свободу рухів та право фотографувати, що кому подобається. Повідомляючи про це, „НИ Таймс" водночас стверджує, що за представником „Вашингтон Посту" Робертом Кайзером большевицькі агенти їздили й ходили ввесь час крок за кроком.

100 ВИДАТНИХ ЖИДІВ В СССР ПЕРЕВЕЛИ в лісі поза Москвою зібрання у честь 25-тиріччя Ізраїлю. Офіційно це був „пікнік", що його широким колом обставили большевицькі поліціянти.

БРИТІЙСЬКИЙ УРЯД РІШИВ завести строгішу контролю над продажем зброї. Однак британські поліціянти далі не будуть носити ніякої зброї, бо англійці переконані, що багато осіб з злочинного світу озброюються тільки тому, що знають, що поліція має зброю. В Англії існує сильна опозиція проти утруднювання купна револьвера чи кріса, бо це, мовляв, б'є тільки по громадянах, які хочуть боронити себе, а не злочинцях, які все одно дістають зброю нелегально.

З ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ ВІДЇХАВ Елсворт Банкер, який був там американським амбасадором впродовж останніх шістьох років. Банкер має 79 років. Президент Південного В'єтнаму Нгуєн Ван Тіє видав в його честь бенкет, на якому удекорував Банкера найвищим в'єтнамським орденом.

ІНДІЙСЬКИЙ УРЯД ВИСТУПИВ проти закидів комуністів, наче б це Америка підбурила Пакістан, який у цьому місяці запроторив коло 6.000 бенгальців до таборів. Індійський міністер закордонних справ Сваран Сінь заявив у парляменті, що ЗСА є за визнанням Банґладешу Пакістаном і за замирення між Пакістаном та Індією, ото ж ЗСА не роблять нічого, що погіршило б відносини на Півдні Азії.

Капеля Бандуристів почала турне

Сан Дієго (Н.Н.). — Вперше на західнім побережжі Америки задзвеніли сріблом бандури, залунала пісня з уст бандуристів. В Сан Дієго 5-го травня, в Civic Center на 3,000 місць, де було 80 відсотків чужих, присутня в залі публіка двічі вшанувала бандуристів стоячими оваціями. Те саме було і в Шрайн Авдиторії на 6,000 місць в Лос Анджелесі чергового дня. Посадник міста тут вручив дириґентові Григорієві Китастому грамоту-привітання з нагоди 55-ліття Капелі. Президент Ніксон прислав листа в тім же сенсі та подяку за участь Капелі в інавгураційній церемонії. В місті Монтерей, в переповненій залі студентами і професорами військових шкіл, Капеля мала ще більший успіх. Різнонаціональна публіка вшанувала бандуристів два рази стоячими оваціями та оплескувала їх в ритм коломийки, яку було виконано ще раз. Публіка ніяк не хотіла виходити з залі ще й тоді, коли бандуристи зійшли зі сцени. Цей концерт був чудом-нагородою від Всевишнього, бо був підготований лише протягом чотирьох днів в умовах, неможливих до зреалізування задуму. Ініціятором і організатором його був проф. С. Старов.

КОННЕЛІ НАЙМЕНОВАНИЙ ДОРАДНИКОМ ПРЕЗИДЕНТА, ШЛЕЗІНДЖЕР СТАВ СЕКРЕТАРЕМ ОБОРОНИ, КОЛБІ НАЙМЕНОВАНИЙ НА ДИРЕКТОРА СІ-АЙ-ЕЙ

Вашингтон. — Президент Ніксон перевів ряд змін на різних керівних постах у федеральному Уряді, намагаючися впорядкувати адміністраційні справи у зв'язку з резиґнацією його дотеперішніх найближчих співробітників, замішаних у вотерґейтську аферу. Місце Джона Ерліхмана, відповідального за внутрішню політику, зайняв Джон Коннелі, який сповнятиме функцію спеціяльного неплатного дорадника Президента у внутрішніх і зовнішніх справах. До його функції належатиме також допомога в реорганізації персональної обсади Білого Дому. Одночасно президент Ніксон назначив дотеперішнього директора Центральної Розвідчої Служби Джеймса Р. Шлесінджера секретарем боорони на місце Еліота Річардсона, який тепер очолює Департамент справедливости. Директором Центральної Розвідчої Служби назначений Вільям Е. Колбі, який досі займав посаду заступника директора на оперативному відтинку Сі-Ай-Ей. На спеціяльного правного дорадника для справ вотерґейтської афери Президент покликав на тимчасовій базі Фреда Бутцгарда, який виконує функції генерального правного дорадника Департаменту оборони. Найважливішим аспектом реорганізації Уряду є скасування т. зв. над-кабінету, що його Президент оформив в січні цього року і який мав забезпечити високоцентралізовану контролю державної бюрократії в цілій країні. „Над-кабінет" був твором Галдемана та Ерліхмана, які в цей спосіб плянували, як тепер стало ясно, забезпечити абсолютну контролю в адміністраційній структурі ЗСА. З ліквідацією „над-кабінету" президент Ніксон повернувся до дотеперішньої форми урядування, яка спиралася на безпосередніх зв'язках окремих державних секретарів з Президентом. Таких зв'язків президент Ніксон хотів уникнути і тому погодився на плян Галдемана - Ерліхмана, що, як показав в розвиток подій, до нічого позитивного не допровадило.

Мічелл і Стенс формально обвинувачені лавою присяжних

Ню Йорк. — Спеціяльна федеральна лава присяжних в Ню Йорку формально обвинуватила колишнього генерального прокуратора Джона Мічелла та колишнього секретаря торгівлі Моріса Стенса у змові обманути З'єднані Стейти і перешкодити судочинству, а також у кривоприсязі. Разом з ними обвинувачені колишній лідер більшости в Сенаті стейту Ню Джерзі Гаррі Сірс та фінансист Роберт Веско, який потаємно вплатив до виборчого Фонду президента Р. Ніксона 200,000 дол., щоб в той спосіб забезпечити собі допомогу у зв'язку зі слідством в справі його фінансових надужить. Джон Міччел та Моріс Стенс, які також займали керівні позиції в Комітеті для перевибору Президента, склали заяви, в яких заперечили будь-яку свою вину і висловили певність, що в суді вони будуть оправдані. Таку ж заяву склав Гаррі Сірс. Нічого ближче не відомо про Веско, який ще тому два місяці виїхав з ЗСА, щоб уникнути слідства. Його між іншим обвинувачують у заплянуванні забрати з різних інвестиційних спільних фондів, адміністрованих контрольованою ним компанію Інвесторс Оверсіс Сервісес, 224 мільйонів долярів для власних фінансових операцій. У випадку, коли суд визнасть Мічелла і Стенса винними, то кожному з них загрожує ув'язнення до 50 років та грошова кара до 75.000 дол. Знову ж Сірсові і Вескові загрожує ув'язнення до 20 років і грошова кара до 25.000 дол. Суд почнеться 21 травня. Як відомо, одним зі співробітників Роберта Веско був Доналд Ф. Ніксон, син брата Президента.

У понеділок 14-го травня відбудеться запуск космічної ляборагорії „Скайлеб"

Кейп Кеннеді, Флорида. — Найбільший із колинебудь збудованих повітряний корабель, „Скайлеб", який важить близько 100 тонн, буде випущений в космос у понеділок 14-го травня ц. р. у 1:30 після обіду. Менше ніж одну милю від „Скайлеб" готується до полету повітряний корабель „Аполло", який вилетить день пізніше, у вівторок. Ці два повітряні кораблі впровадять Америку у нову фазу космічної доби, в якій буде випробовуватися можливість людини проживати і працювати в космосі протягом довгих періодів часу. „Скайлеб" — це велетенська космічна лябораторія, яка буде кружляти в орбіті навколо земної кулі протягом наступних 8 місяців. Вона навантажена різнородними науковими інструментами, як наприклад, сонячні телескопи, телевізійні апарати, і т.п. Три залоги, по три астронавти кожна, будуть перевезені на цю космічну лябораторію повітряними кораблями типу „Аполло". Перша залога вилетить у віторок 15 травна о год. 1 по пол. Сполучившись із „Скайлеб"-ом у середу, ця перша залога астронавті в пробуде в космічній лябораторії яких 28 днів. Завданням астронавтів буде обсервувати фізичні процеси, які відбуваються на сонці, робити досліди земної кулі за допомогою сильних телескопів та апаратів, та переводити тести на собі, щоб перевірити вплив безвагомости на людський організм. Перша залога складається з капітана фльоти Чарльза Конрада мол., д-ра Джозефа П. Кервіна та Пола Дж. Вайца. Два останні є коммандерами військової фльоти. Ця залога повинна повернутися на землю 12 червня. Друга залога буде перевезена на „Скайлеб" у серпні ц.р. і повинна перебути на цій лябораторії 56 днів. Стільки часу має перебути там й третя залога, яка вилетить в космос у листопаді. Таким чином, усі три місії повинні перевищити теперішній рекорд 24 днів, встановлений совєтськими астронавтами в 1971 році.

КОНФЕРЕНЦІЯ КАРПАТСЬКОГО ДОСЛІДНОГО ЦЕНТРУ

Ню Йорк. — Як уже інформовано, цієї суботи, 12-го травня, тут у приміщеннях Українського Інституту Америки відбудеться конференція Карпатського Дослідного Центру із доповідями видатних знавців сучасного становища і розвиткових тенденцій американських русинів-українців, іміґрантів із Закарпаття. Конференція почнеться о год. 2-ій по полудні.

Кіссінджер заповів недалеке проголошення дати приїзду Брежнєва до ЗСА

Лондон. — Генрі Кіссінджер у розмові з журналістами на летовищі під Лондоном, безпосередньо перед своїм відлетом до Америки, заявив, що щодо приїзду проводиря компартії в СССР Леоніда Брежнєва до Вашинґтону, то „маємо погодитися щодо спільного комунікату, який прийде з Москви й Вашинґтону". Мабуть, щоб злагіднити пресові голоси про невдачу чотириденних нарад Кіссінджера з кремлівськими володарями у Москві, Кіссінджер заявив, що ті наради були „надзвичайно задовільними". Але він знову відмовився будь-що сказати про суть тих розмов, заявивши, що спершу мусить скласти звіт президентові Р. Ніксонові .Тому, що до Лондону прилетів з Женеви на розмову з Кіссінджером голова американської делеґації на Женевській конференції роззброєння Алексіс Джонсон, який інформував був Кіссінджера про стан справ на тій Женевській конференції на спеціяльній зустрічі у Копенгаґені, під час лету Г. Кіссінджера до Москви, то коментатори припускають, що найважливішою справою є тут перегони у зброєнні. Брежнєв буцім-то хоче, щоб під час його перебування у Вашинґтоні проголошено комунікат про якесь порозуміння в справі редукції стратегічної зброї. Це, мовляв, підкреслило б „успіх" подорожі Брежнєва до Америки та піднесло його в очах советських громадян і світу як „миролюбного" лідера. Зрештою, наради Кіссінджера у Лондоні з прем'єром Гітом й іншими британськими державними мужами стосувалися - за твердженням преси — проблеми „нового Атлантійського чартеру" до якого західні лідери ставляться недовірливо, не хотячи зобов'язатися щодо торговельних і монетарних концесій Америці в заміну за американську „атомову парасолю" для Західньої Европи.

Палата репрезентантів відмовила фондів на летунські дії в Камбоджі

Вашинґтон. — У Палаті репрезентантів схвалено в минулий четвер 10 травня ц. р. два додатки до закону про призначення додаткової суми на оборону до кінця бюджетового року, себто до 30 червня ц. р., які забороняють пересувати різні суми з бюджету оборони на специфічні цілі та, зокрема, на видаткування будь-яких грошей на летунські дії в Камбоджі. У голосуванні над тими додатками, що їх зголосили демократичні конґресмени, в одному випадку було 219 голосів „за" і 188 „проти" та в другому — 224 „за" і 172 „проти". Це був перший випадок за урядування президента Ніксона, що Палата репрезентантів, більш консервативна як Сенат, відкинула становище Уряду та прихилилася до становища демократичної опозиції, відмовляючи Президентові фондів, потрібних на його політику в Індокитаї. Дотепер завжди перемагала в Палаті репрезентантів коаліція республіканців і консервативних демократів з американського Півдня. У цьому випадку 35 республіканців приєдналися до 184 демократів, коли 45 демократів голосували разом з 143 республіканцями. По демократичному боці Палати репрезентантів була велика радість з висліду того голосування. Лідер республіканської меншости Джералд Форд назвав той вислід голосування „сумним днем Конґресу". Тому, що Сенат „лівіший" за Палату репрезентантів, то він напевне потвердить те голосування. Речник Уряду заповів був в минулому тижні, що Президент не повинується забороні користуватись летунством для протидії комуністичній офензиві в Камбоджі, бо це його конституційне право як командувача збройних сил. Припускають, що на цьому тлі прийде до розгри між Президентом і Конґресом.

В'єтнамські комуністи не довіряють однаково Москві і Пекінові, як Америці

Вашинґтон. — Північний В'єтнам дошкульно потребує економічної допомоги для відбудови краю і він хоче отримати таку допомогу безпосередньо від Америки, а не від якогось міжнародного консорціюму, бо він, комуністичний В'єтнам, не довіряє Москві й Пекінові не менше, як Америці — заявив Вілліям Сулліван, один з дипломатів, який брав велику участь у всіх мирових переговорах з комуністами в Індокитаї. Його переслухували на сенатській Комісії для закордонних зв'язків у зв'язку з призначенням його на амбасадора на Філіппінах. Він заявив, що власне тому, що Північному В'єтнамові страшенне залежить на економічній допомозі від Америки, то треба сподіватися замирення в Індокитаї. Водночас з Ляосу повідомляють, що там буцім-то існує „мовчазне порозуміння" між комуністами й урядом Сувaани Фуми, щоб припинити всі бої на базі загального договору про перемир'я і без поспішного створення коаліційного уряду. Сенатська Комісія для закордонних справ займається теж затвердженням Ґрагама А. Мартіна на становище амбасадора в Південному В'єтнамі, Роберта МекКлоскі на амбасадора до Кіпру та Філіппа Санкеза на амбасадора до Гондурасу.

Насичують Болгарію російською літературою

Софія.—Київська газета „Культура і життя" опублікувала інформації з Болгарії про поширення у цій країні російської літератури. Згідно з цією інформацією, за час від 9 вересня 1944 року по кінець 1972 року в Болгарії „було перекладено і видано 9160 творів російських совєтських авторів загальним тиражем 80,500,000 примірників. Найбільшими тиражами виходили книги М. Горського: за роки народної влади видано болгарською мовою 88 його творів загальним тиражем 1,266,000 примірників. Твори М. Шолохова витримали 46 видань тиражем 846,400 примірників, Олексія Толстого—37 видань (440,300 прим.), О. Фадєєва 23 видання (363,200 прим.), М. Островського-22 видання (461,200 прим.). К. Паустовського—24 видання (386,200 прим.). Беручи до уваги, що кількість населення Болгарії виносить 8,500,000 осіб виходить, що на кожного мешканця Болгарії, починаючи від немовляти, припадає кругло 95 книжок російських авторів.

КОНҐРЕСМЕН Д. ДАНІЄЛС В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКИХ В'ЯЗНІВ

Вашинґтон.—В часі дебати в Палаті репрезентантів конґресмен Домінік В. Даніелс з 14-го виборчого дискрикту в Ню Джерзі виступив 9 травня в обороні засудженого журналіста в Україні Вячеслава Чорновола. У своїй промові Конґресмен Даніелс підкреслив, що засуд Чорновола на 12 років ув'язнення вказує на те, що „російська кампанія терору як засобу в боротьбі з українськими національними почуваннями знову почалася". Конґресмен заявив, що він вважає за свій обов'язок „ з усією силою запротестувати проти цього переходу на найгірші форми сталіністської тактики, яка нагадує найчорніші дні з часу холодної війни". Виступ конґресмена Даніелса стався в загальному контексті намагань групи сенаторів та конґресменів не допустити до схвалення законопроєкту про надання Совєтському Союзові статусу упривілейованої держави аж до того часу, поки не буде дозволений вільний виїзд бажаючих з СССР, також поки не буде скасований т. зв. освітній податок. Вістку про виступ конґресмена Даніелса подав щоденник „Джерзі Джорнел" з 10 травня, підкреслюючи, що „Українці є другою щодо величини етнічною групою в Совєтському Союзі" і що на „протязі 50 років совєтські лідери намагалися знищити націоналістичні прояви в Україні, на які від довшого часу має вплив західня думка".

Обрано Дирекцію Історично-Філософічної Секції НТШ

Сарлесь (НТШ). — За останній час Історично-Філософічна Секція переобрала свою Дирекцію, осідок якої і надалі залишився в Европі. Директором став і на наступну каденцію проф. д-р Володимир Кубійович. Заступників директора добирано так, щоб вони з одного боку репрезентували різні країни нашого поселення, а з другого — різні наукові ділянки, що дало б їм змогу активізувати одночасно різні фахові комісії. Подаємо заступників директора ІФС в абетному порядку: проф. д-р Б. Боцюрків (Канада), проф. д-р Я. Падох (ЗСА), проф. д-р Л. Винар (ЗСА), проф. д-р В. Янів (Европа). Секретарем обрано д-ра А. Жуковського на місце проф. д-ра В. Янева, який був секретарем ІФСекції від 1955 р., але своїх обов'язків не міг далі виконувати у зв'язку з теперішнім завданням в УВУ. Через розпорошеність членства вибори мусіли відбуватися кореспонденційним шляхом і тому вони проходили кількома етапами, щоб дати змогу кожному членові висловити вільно свою думку у всіх важливих справах Секції. Таке зирішення вимагало довшого часу (9 місяців). Проблеми Секції з'ясовано на сторінках „Вістей НТШ у Европі", яких у зв'язку з виборами з'явилося 4 числа.

Насамперед, уступаюча Дирекція подала (ч. 15 з 30 червня 1972) звіт з своєї діяльности за час від 30 вересня 1965 р. до 30 червня 1972 р., з'ясувала своє становище до плянованого поділу Секції та поставила питання осідку Секції на наступну каденцію. Членство жваво відгукнулося на розгляд поставлених питань — прийшло 18 голосів у дискусіях, що були опубліковані в наступному числі „Вістей" (ч. 16 за 25 вересня 1972). Одночасно виборчі органи уточнили, які мали бути подані на вирішення голосуванням; для надсилання відповідей додавалися відповідні формулярі. Наслідки голосування були досить однозгідні: при уділюванні абсолюторії тільки 4 члени утрималися від голосування (48 голосів було „за"); за залишення осідку Секції в Европі згідно з попереднім домовленням поодиноких складових НТШ (з ЗСА, Европи, Канади й Австралії) було 84,6% голосуючих, або 62,9% всіх управнених до голосування (отже, майже дві третини); ще вищий відсоток був за утри-

(Закінчення на ст. 4-ій)

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ДЛЯ ВИХОВНИХ ПИТАНЬ

Ню Йорк. — Науково-дослідна комісія Світової Координаційної Виховно - Освітньої Ради при СКВУ влаштовує в днях 19 і 20 травня ц.р. Наукову конференцію для обговорення виховних питань. У програмі конференції в суботу 19 травня, від год. 10-ої ранку, передбачені доповіді д-ра І. Головінського, д-ра В. Ісаєва, д-ра Т. Самотулки і проф. М. Семчишина про український виховний ідеал і виховну систему. В неділю 20 травня, почавши від год. 1.30 по пол., відбудеться підготований гарвардською групою вивчення проблем українського шкільництва в діяспорі семінар з доповіддю М. Вавришина з Торонта про застосування сучасних педагогічних здобутків в українському шкільництві. Після доповідей буде проведена дискусія і підсумки. Відбудеться конференція у приміщеннях Українського Інституту Америки при 2 Іст 79-а стріт.

КОНЦЕРТ ВИЗНАЧНИХ УЧНІВ УМІ

Репрезентанти найвищої оцінки в Українському Музичному Інституті представлять в неділю 13-го травня ц. р. в залі Укр. Інституту Америки (2 Схід 79-та вулиця в Ню Йорку) свої нові осяги перед нашою публікою. Визначні учні це ті, що вже в дуже молоденькому віці своїм мистецтвом служать громаді, беручи активну участь в громадських і шкільних імпрезах. В програмі Концерту твори світової і української музичної літератури.

ПОМЕР ІНЖ. ІВАН РОМАНЮК

Сиракюзи. — В четвер 10 травня тут помер на 87-му році життя бл. п. інж. Іван Романюк, учасник Листопадового Зриву, активний — з 1906 р. — член різних установ, товариств і кооператив в Україні, Німеччині, ЗСА і Канаді. Парастас був відправлений у п'ятницю 11-го травня в Сиракюзах. Похорон Покійного відбудеться в суботу 12 травня ц. р. о год. 1-ій по пол. на Українському Православному Цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В ДЕТРОЙТІ ПОМЕР БЛ. П. ВАСИЛЬ САБАТЮК

Детройт. — 10 травня ц. р. тут помер на 80-му році життя бл. п. Василь Сабатюк, кол. учасник Визвольних Змагань, вояк УГА, суспільно-громадський діяч на Рідних Землях й активний член церковних та громадських товариств. Похорон відбудеться в суботу 12 травня ц. р. о год. 9.30 із похоронного заведення Бугая в Детройті до церкви НЗПреч. Діви Марії в Гемтремку і звідти на цвинтар Мт. Олівет. Осиротив Покійний ближчу і дальшу родину в Україні, ЗСА і в Канаді.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Поклін Матерям

Найбільшою пошаною, найглибшою любов'ю, найщирішою відданістю користується серед українського народу — Мати, та, що дає життя дітям, що є продовжувачем роду й головною основою родини і дому. Із захопленням, високими словами висловлені ця пошана, любов і відданість у творах українських письменників і мистців, зокрема ж в українській поезії і в українському образотворчому мистецтві — малярстві і в скульптурі. Мабуть, не було в нас письменника чи й мистця, які б не вивели у своїх творах постаті Матері, не прославили чару і глибини Її любови. Бо й справді — за словами Шевченка — „нічого кращого немає у тому раю на землі, як тая мати молодая з своїм дитяточком малим"!

Але, як же часто ми забуваємо про це в щоденному житті! Хто з нас не мав би причини і потреби вдаритись в груди і просити прощення за всі ті кривди й несправедливості, за всі смутки і болі, що їх ми так часто приносимо нашим матерям? Очевидно, що немає гріха і провини, яких мати не простила б своїй дитині. У поезії Вороного материнське серце, вирване живцем з грудей рідним сином на бажання його милої, питається сина, чи йому, буває, чого злого не сталося.

Прегарне Свято Матері в другу неділю травня бодай раз у році пригадує нам і дає додаткову нагоду згадати і вшанувати нашу та кожну матір, вшанувати це найблагородніше єство на світі рожами любови без колючих прикрощів, що їх вони від нас аж надто часто зазнають.

У цьому Дні, як і в кожному дні року та кожній годині найщасливіші ті, що можуть вручити своїй матері китицю квітів та по-своєму висловити їй свою любов, пошану та побажання. Але рідко коли вони здають собі справу з того, наскільки вони щасливіші у Бога від тих, що в той День будуть складати китицю квітів або линути думкою на могилу своєї матері, якої вже немає на цьому світі.

Нехай же святиться ім'я кожної Матері, і не тільки у її Свято, але й повсякчас, на віки вічні!

Співіснування і терор

Коли б в СССР був людський режим, то покращання відносин між Сходом і Заходом мало б виявитися логічно так само у покращанні внутрішніх відносин в СССР. Бо можна дати більшу свободу своїм громадянам, коли нема чого побоюватися будь-якої загрози ззовні. Тому західні держави правильно пов'язують пляновану конференцію европейської безпеки з вільним обміном людьми та ідеями і з редукцією збройних сил у Середущій Европі. Однак, кремлівські правителі керуються не логікою культурного мислення, а „марксо-ленінською" теорією і практикою. Німецько - совєтський договір про нормалізацію відносин, „декларація принципів", підписана Ніксоном і Брежнєвим у Москві минулого року, започаткування підготови до панєвропейської конференції безпеки і подібні атаки з доби „співіснування" — Москва прийняла як згоду Заходу на все те, що діється в Совєтському Союзі, як леґалізацію і канонізацію всіх засобів терору, на якому спирається тамошній режим.

І тому тепер посилено терор у внутрішньому правлінні в СССР, загострено цензуру листів і нагляд над туристами, наспіли і щодня наспівають вістки про зашморгування петлі на шиях совєтських громадян, особливо в Україні, на Балтиці й Кавказі. Діється те, про що говорили і що передбачували різнонаціональні втікачі із Сходу Европи: зворот Заходу, зокрема Америки, в сторону співіснування приніс глибоке розчарування для підсовєтських громадян, бо відібрав їм надію на Захід, як свого оборонця. Оборонця людей, які хочуть жити і творити, як люди, для яких воля є найпершою потребою, а не союзника і оборонця режиму, який дивиться на своїх громадян, як на кріпаків.

„Робіть щось, бо душать"! — шепнув українському туристові з Америки в розпачі мешканець одного міста в Україні. Совість державних мужів Заходу обтяжена злочинами совєтського режиму. Але й совість всіх українців у широкому світі повинна диктувати їм робити все можливе, щоб допомогти своїм гнобленим братам: треба кричати, освідомлювати світ про злочини того режиму, треба таврувати позолочування тамошніх відносин західніми політиками й бизнесменами, які або сліпі й наївні, або з інших причин потурають злочинам.

Відповідальність зобов'язує

Кожна людина, що займає будь-який пост в суспільному житті, від Президента З'єднаних Стейтів починаючи, а на урядовцеві навіть найменшого відділу якоїсь установи чи організації кінчаючи, повинна здавати собі справу зі своєї відповідальности і відповідно поступати. Без такої відповідальности суспільне життя могло б легко перетворитись в джунґлі, в яких всевладним буде первісний інстинкт самозбереження, замість впорядкованих Божими і людськими законами відносин між розумними людьми. Очевидно, що люди не є святі ані досконалі і можуть помилятись. Помилку може зробити кожна людина, але тільки немудра до неї не признається.

Ці міркування насуваються у зв'язку з помилкою організаційного референта Фонду Катедри Українознавства, який на деякі більше чи менше оправдані чи неоправдані критичні завваги на тему українських студій в Гарварді зареаґував особистим листом до представників ФКУ та деяких його жертводавців, обвинувачуючи в ньому критиків і дійсних чи уявних опонентів у далеко більших провинах, ніж були їхні застереження відносно Ґарварду.

Правда, автор листа під час недавньої зустрічі в Гарварді згадав про помилки, без сумніву, мавши на думці і листа, про який мова і який викликав велике обурення також між жертводавцями. Проте, цієї помилки він не означив точніше, що повинен був вчинити і за неї перепросити. Є всі дані, включно із приватним запевненням автора листа, що це була тільки помилка, в додатку помилка під імпульсом для оборони проти критиків, а не з думкою пошкодити їм. Але це справи не змінює. Кажуть, що в пеклі повно таких, що допустились гріха з доброї волі. Очевидно, що помилки могли допуститись також критики, але одної помилки не можна направити другою. Тому вважаємо, що найкращою розв'язкою для всіх заінтересованих справа повинна бути полагоджена так, як водиться між відповідальними, інтеліґентними людьми: ствердженням помилки та її відкликом. Якщоб це було сталося своєчасно, не було б потреби, щоб цією справою займалася пленарна сесія Екзекутиви УККА. На жаль, так не сталося. Проте — ліпше пізно, як ніколи.

Олег Павлюк

ТВОЯ МАТИ

Я — Твоя Ненька. Твоя Україна. Мої предки в сиву давнину жили на схилах Карпат і берегах Сяну, Дністра і Дніпра. Вони були слов'яни.

Мене охристив князь Володимир Великий, а св. Княгиня Ольга — бабуня Володимира, була вже християнкою.

Я велика та багата. Мої багатства йдуть у широкий світ. Моя пшениця кормить цілу Европу. Мої ж підземні багатства між найбагатшими на світі.

Я — великі міста та глибокі ріки. Я — Київ, Львів, Харків, Одеса, Дніпро, Дунай, Дністер, Донець, Буг... Я — синє небо та зелені степи. Моє мистецтво чудове та славне. Мої звичаї оригінальні та веселі. У мене вишивана сорочка, шаравари, жупан і килим.

Я — мозаїка та іконостас у Соборі св. Софії в Києві.

Я — різдвяні коляди, писанки і крашанки; бабка, борщ, пироги та вареники. У мене Святий Йордан і Різдвяний Вертеп.

У мене козачок, гопак і аркан — танки, якими захоплюється ввесь світ і які залюбки присвоює наш північний сусід.

Я — десятки мільйонів людей, закутих у кайдани російської большевицької неволі. Я мільйони еміґрантів, що поселились у країнах вільного і невільного світу — в Америці, Англії, Канаді, Бразилії і Австралії, у Польщі і Новій Зеляндії.

Я — дух мільйонів героїв, що терпіли муки за мене і пролили свою кров у моїй обороні.

Я — хоробрість князів, козаків, січових стрільців, вояків УПА, підпільників, священиків і єпископів, письменників, учених і поетів.

Я — князь Олег, Байда Вишневецький, Петро Могила, Богдан Хмельницький, Іван Мазепа, Симон Петлюра, Євген Коновалець, Роман Шухевич та інші.

У мене новітній мученик російських концтаборів — Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий.

Я — Іван Котляревський, Леся Українка, Іван Франко, Богдан Лепкий, Василь Симоненко... усіх не злічити. У мене горда молода ґенерація переслідуваних шестидесятників, плеяда інтелектуалістів, що відважно боронять права нескореного Народу.

У День Матері в мене до дітей моїх одно лише прохання, висловлене геніяльним Шевченком:

„І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь".

Полюбіться щирим серцем, мої вірні діти, об'єднайтесь і братайтесь, бо укупі легше і вік вікувати й волю здобувати.

Дух волі в московській імперії лякає вже катів, бо скоро спадуть кайдани із нашого брата.

Встане Україна: велика, вільна, між рівними рівна, горда й самостійна.

В День Матері звертаюся з цими словами до всіх українських матерів і до своєї Дорогої Мами, що мене породила, кормила та любови до Матері - України вчила.

Леся Храплива

КВІТИ ДЛЯ МАМИ

Під час процесу Ірени Стасів-Калинець кількарічна дочка Дзвінка намагалася передати матері квіти, але, з наказу судді і прокурора Воєчка, охорона вирвала з рук дитини квіти і кинула їх на землю.
(З пресового повідомлення)

В ручці затиснений — квіти.
Люди говорять: це суд?...
Маму, найкращу на світі
Зараз мені привезуть.

Мама, що місяць для доні
Вміла знімати з небес,
Вміла пестити в долоні
Всесвіт щасливий увесь.

Мама — розспівані взори,
Казка про зоряний віз...
Мама — дитиняче горе,
Подушка мокра від сліз.

Квіти дзвінкі, як дівчатко:
Сині, рухливі дзвінки...
— Котика взяти, ой татку,
Ми позабули таки!

— Татку, той „ворон" — безкрилий,
Просто не ворон, а змій!
Маму туди посадили?
Мамі там лячно самій!...

Двері відкрились... Це — мама!?
Ближче підводять... Не сон?
Рідна така і... незнана,
З хованих, давніх ікон?...

— Мамо, візьми, ти ж їх любиш!
Серце дзвенить у дзвінках...
— Хто це хапає так грубо —
Люта, вузлиста рука?!

Китиця впала, ой пробі!
— Дайте підняти в цю мить!
Чавить нечищений чобіт...
— Мамо, пелюсткам болить!
— Мамо-о-ооо...

Любов Коленська

МАТИ — СИМВОЛ НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ

„Слухай, рідна Україна,
стара мати жалібниця
голосом плачливим кличе
своє любеє дитя".
І. Ф.

У День Матері, 13-го травня мусимо передусім звернути свій зір поза океан, на Рідні Землі, і згадати й привітати тих, що не в добрі вирощувані самі, не в добрі, а в горі та розпачі, а іноколи і в заперечуванні самих себе виховували своїх синів та дочок. Їм найважче з усіх матерів приходилось піклуватися про своїх дітей. Вони розкривали перед своїми малятами „Кобзаря", щоб передати їм Шевченківський світогляд, напоїти любов'ю до рідного, перелити в їхні душі із надхненними віршами поета запал до боротьби і защепити їм національну гордість.

Хай бодай у цей день зійде з материнського обличчя скорбота, хай засвітиться на ньому усмішка. Бо хіба не вони виховали „шестидесятників" — поетів, науковців і борців за права свого народу в умовинах неймовірно жорстоких, у світі, де правду читають хіба у давніх книгах.

Згадаймо в цей день отих знаних і незнаних матерів, що поневіряються на далекому засланні, залишивши своїх дітей осиротілими, без потрібної їм ніжности й любови, без дороговказу.

Є. Сверстюк пише: „Змушена сама виховувати, а то й утримувати дітей, українська жінка була хоронителем духової стійкости і здоров'я, мови і пісні, традицій і звичаїв". І ще його слова: „Всім нам, незалежно від рангів і чинів, хотілось в інтимному затишку спогадів виплекати свою підсвідому вину і тугу за цією єдиною, вірною материнською любов'ю, що ніколи не питала, за що любити".

І скрізь по всьому світі у призмі найвищих мистецьких літературних і малярських шедеврів — вона Мати. У нас вона символ гуманности, символ Батьківщини і символ Богоматері Марії, що стоїть на найвищому з п'єдесталів. Від віків виростає над світом силюет материнської величі, самозречення, її провідної ролі в родині й суспільстві. І коли тут, у вільному світі, в День Матері їй звідусіль посиплються квіти — це буде тільки невеличкою часткою подяки, подиву й признання, бо їй потрібно далеко більшого: підтримки.

Українська мати очікує від усіх, від усієї громади постійної співпраці, щоб успішно вершити один із найбільших своїх чинів — викристалізовувати характер майбутньої української людини, щоб, за словами В. Симоненка, ця людина ніколи не змогла забути, що в світі вона все може вибирати, але „вибрати не можна тільки Батьківщину".

СУЧАСНА ІНФЛЯЦІЯ В СВІТІ

(Доповідь д-ра В. Голубничого в УВАН)

(2)

Далі проф. Голубничий виклав становище американського Уряду й американських господарських кіл до цих проблем. Америка погоджується з тим, що її платіжний дефіцит завеликий і що він спричиняє безладдя у фінансах інших країн. Щоб облегшити цю проблему, Америка пішла на девальвацію доляра. Однак, з американського погляду головна проблема не в платіжному дефіциті. Навпаки, американці вказують европейцям і японцям, що наплив долярів до їхніх країн стимулює їхнє економічне зростання, а вкладання капіталів американських фірм в тих країнах прискорює їхній розвиток шляхом перенесення туди передової американської техніки та метод конкуренції. Крім того, американці вказують, що продуцентом золота в світі й постачальником його на европейські ринки сьогодні є головно Південна Африка (в СССР золота ледве вистачає на оплату імпорту збіжжя). Тому немає жадного сенсу узалежнювати вартість національних валют від монопольної позиції одної чи двох відсталих і реакційних країн. Золото повинно бути демонетаризоване, золотий стандарт скасований, так що нехай воно собі буде звичайним, хоч і рідкісним, металом для промисловости, прикрас тощо. А міжнародну обмінну вартість валют американці пропонують періодично встановлювати міжнародними договорами в рямцях Міжнародного Монетарного Фонду, до якого вже належать 124 країни світу.

На базі договорів в рямцях ММФ національні гроші всіх цих країн можна зробити вільно обмінними шляхом безготівкового, чисто цифрового клірингу конт, що сприятиме розвиткові багатосторонньої міжнародної торгівлі. Золотий стандарт, на якому досі могло базуватися лише одинадцять національних валют і який, зрештою, вже де-факто загинув, був тільки перешкодою для дальшого розвитку світової торгівлі.

Крім золота, з американського погляду, причиною фінансової кризи є відсутність єдиної фінансової системи в Европі. Якби Европа мала єдину грошову систему, то не було б таких різниць у відсотках на кредит, і „евро-доляри" не могли б кочувати з одної країни до іншої та підривати їхню фінансову стабільність. Отже, американські кола твердять, що нема біди без добра: доляри примушують европейців об'єднуватись, а це корисно для всіх. Крім того, девальвація доляра і ревальвація европейських і японських валют, приводячи до подорожчання европейських і японських експортових товарів та до здешевлення американських експортових товарів, змушує Европу й Японію до більшої інтенсифікації їхнього внутрішнього господарства, а також змушує ті країни більше підносити заробітну платню й життьовий стандарт їхнього населення. Американці вважають, що европейська й японська економіка стала занадто агресивною на зовнішньому і консервативною на внутрішньому ринках. Европейські й японські робітники не страйкують, не вимагають швидкого зростання підвищування своєї платні, працюють 5,5-6 днів на тиждень а деякі европейські країни, як Німеччина, навіть імпортують дешеву робітну силу, — і все це лише для того, щоб здешевлювати експорт. Так само збільшення конкуренції поміж самими европейськими й японськими підприємцями на внутрішніх ринках приводитиме до прискорення й інтенсифікації технічного прогресу. Отже, з американського погляду, світова „криза доляра" має не тільки негативні наслідки, а й багато позитивних та корисних.

Проф. Голубничий зазначив, що останнім часом все більше й більше поступових урядових, промислових та робітничих кіл в Европі й Японії розуміють цей погляд і погоджуються з ним, а консервативні кола бачать, що вони все одно не мають нічого до вибору. Якщо б вони схотіли розпочати економічну війну проти Америки, то постала б нова всесвітня криза, як у 1929-1933 рр., від якої всі втратили, а найбільше — слабші. Крім того, американський Уряд запропонував Европі й Японії, як ціну за договір про стабілізацію валют на базі ММФ, дозволити, починаючи з 1974 року, вільне й необмежене вкладання „евро-долярів" в американську промисловість. Европейці й японці, які не знають, що з тими своїми долярами робити, матимуть змогу вкладати їх, як капітал, у свої власні чи американські підприємства в ЗСА і тим самим зможуть включитися в дальший розвиток американської економіки, який, безумовно, продовжуватиметься. Таким чином почнеться справжня інтеграція всієї західньої економіки у світовому маштабі, все більше творитимуться й зростатимуть „багатонаціональні компанії" й ще більше розвинеться світова торгівля. Доповідач висловив переконання, що до цього йде і що найближчими роками відбудеться міжнародна стабілізаційна валютна конференція, Міжнародний Монетарний Фонд стане фактично єдиним світовим банком, а доляр, як і інші валюти, стане знову світовою валютою.

Грошова інфляція, як інструмент політики, на думку доповідача, буде й далі застосовуватися урядами, поскільки це буде доцільним. „Прийде час, — сказав В. Голубничий — коли одного дня замість зелених будуть надруковані сині доляри, а через двадцять років —

(Закінчення на стор. 4-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

СВЯТО ТЕЩІ

(Проєкт)

Напередодні Свята Матері був у клюбі „Писа Микити" і мав розмову з одним із наших економістів молодшого покоління, що помітно вибивається в американському банківництві.

— Вам, як журналістові, обов'язково треба знати, — сказав молодий економіст, — що в Союзі Українок Америки зачинають стосувати терор... Для ясности скажу, що я не маю на увазі Централі СУА та всіх його Відділів, лише один, так званий „молодечий" Відділ, котрого членкою є моя дружина.

— Як же цей терор стосується, в якій формі? — питаю.

— В дуже небезпечній, — була відповідь, — бо він скерований проти нас, головіків! Уявіть собі, якось недавно вертається з засідання моя дружина і складає мені таку декларацію: „Наш Відділ Союзу Українок є на шляху до революції! Ще в цьому році святкуємо традиційне Свято Матері, але вже в наступному, замість Свята Матері — робимо Свято Тещі. З тим, що це ви, наші головіки, маєте зайнятися підготовою Свята! Кожний мусить запросити свою тещу до Народного Дому, купити квіти, вино, а котрийсь один з вас, трохи розумніший, прочитає доповідь про заслуги й історичну ролю тещі на еміґрації. Ми, жінки, зробимо вам ще цю ласку, що приготуємо буфет з канапками і солодким..." Вичуєте біду, пане добродію?.. Що ви на це скажете?

— Оригінальна ідея, — відповідаю. — Такого жіночого свята ще, мабуть, досі не бувало ні в Краю, ані на еміґрації.

— Ба! Але на тому не кінець! Наші жони, як пише пан Гриць Зозуля, поставили ще й іншу вимогу: що їхнє Свято Тещі мусить відбутися під патронатом місцевого Відділу Українсько-Конґресового Комітету Америки, а вступне слово має сказати наш нюйоркський війт, пан меценас Гуглевич! Ну, що ви на це?..

Що ж я міг на це відповісти молодому головікові? Нічого, крім того, що дав йому практичну пораду: якби так доля судила, що це йому прийшлося б прочитати доповідь на першому українському Святі Тещі, — хай на вступі зацитує народну мудрість з книги афоризмів Номиса:

„Мені батько не рідня,
Мені мати не рідня.
В мене теща — родина,
Мені жінку вродила".

Ікер.

Д-р Михайло Данилюк

АЛЬКОГОЛЬ Й АЛЬКОГОЛІЗМ

(4)

Якщо при наркоманії рослинний алькальоїд витворює органічний зв'язок з людиною і тим самим злоякісний навик, то при алькоголізмі такий чинник невідомий. Деякі дослідники допускають можливість, що під впливом алькоголю в людини твориться певний алькольоїдоподібний матеріял, який може привести до навику, але це покищо теорія, базована на експериментальних тваринах.

Засадничо зв'язати алькоголізм лише з одною причиною не можна. Загально вважається, що алькоголізм — це сума різних факторів: фізіологічних, соціяльних та психологічних. Один з основних факторів — це динаміка пригнічення разом із розладом персональности. Похідними із цього стану є емоційна нестабільність, напруження, почуття ворожости, неповноцінности, тривоги, самознищення тощо. Одним із цікавих факторів є також почуття вивченого результату. Під цим розуміється почуття, яке виникає із практики вживання алькоголю, коли він у відповідних дозах звільняє людину від пригнічення, тривоги, напруження. Воно психологічно зв'язує людину з алькоголем.

Образ алькоголіка — доволі типовий, хоч іноді важко відрізнити його від людини, яка часто і багато п'є, але ще не втратила самоконтролі. Для визначення діягнози алькоголіка існують різні критерії — клінічні, психологічні, соціяльні. Їх укладено у таблиці, формули, стандарти, але часто обсервація основних принципів дасть не менше результату.

Передусім алькоголік виявляє більше емоційного наставлення до алькоголю, навіть до першої його чарки. Одним із ранніх симптомів алькоголізму є те, що в такої людини алькоголь попереджує товариську розвагу чи зустріч, а сама розвага стає не соціяльною активністю, а доброю нагодою, щоб „наладуватись". Тому алькоголік випиває „для заправи" ще перед тим, як іде на товариську зустріч, забаву чи бенкет. Алькоголь стає тоді ціллю його соціяльної активности, але згодом він переконується, що пиття приносить йому багато полегші в його пригніченні, тривозі, почутті неповноцінности. Тому дальшою стадією є пиття похапцем, великими й частими ковтками, а згодом і пиття без нагоди. Це повторюється щораз частіше, і коли приятелі або рідня висловлюють турботу з приводу його пиття, він виявляє подразнення або й злість.

У другій стадії, коли алькоголік починає пити без причини і без товариства, у нього виникає почуття вини, а тому він починає шукати різних арґументів, щоб оправдати себе. Він щораз більше стає у позицію оборони, уникає всяких розмов на тему алькоголю. Іноді, у приступі „покаяння", пробує сконтролювати своє пиття, але кінчається це лише на тому, що він міняє алькогольний напій з одного на інший. Бо без алькоголю не може існувати.

Пиття згодом доходить до ступеня повного сп'яніння та затрати самоконтролі. Воно сягає глибини почуття пригнічення і, фактично, доходить до почуття самознищення. У проґресі цього в алькоголіка часом затрачується пам'ять, — явище типове при алькоголізмі. Він може пам'ятати більшість подій, які відбулись під час пиятики, але окремі епізоди повністю випадають з його свідомости. Такі моменти можуть бути короткими, але згодом вони загортають цілі картини подій, людей, розмов. Внаслідок цього в алькоголіка зроджується типова тривога — що він сказав або зробив у той час? Його штучно алькоголем побільшене „я" зазнає поразки, а тому наростає почуття ще більшої ворожости до оточення

В алькоголіка все життя концентрується навколо алькоголю. Він турбується його постачанням, залишає раніше місце праці, видумуючи різні причини, уриває зв'язки з приятелями, змінює місце праці або й тратить працю взагалі. Родинні неполадки, звичайно, часті.

Дослідники вважають, що алькоголізм має такі точно означені прикмети: алькоголік не може контролювати своє пиття, хоч в окремих випадках укладає „програму"; алькоголік п'є, щоб звільнитись від депресивного стану і почуття тривоги; пиття в алькоголіка підносить почуття самопевности, а тим потверджує наявність почуття вини і недостатности.

Американська Медична Асоціяція у „Підручнику про алькоголізм", як також численні дослідники подають такі прикмети, при наявності яких можна підозрівати алькоголізм: збільшування кількости споживаного алькоголю; пиття крадькома; пиття похапцем великими ковтками; видумування різних оправдань свого пиття; подразнення, якщо згадується алькоголікові про посилене пиття; часте пропускання днів праці; часта втрата праці; занедбаність особистої гігієни; нарікання на безсоння, брак апетиту, болі голови та живота; родинні клопоти; непорозуміння з сусідами; тремтіння рук; затрата пам'яті про окремі епізоди; статева неспроможність при споживанні алькоголю; намагання пити алькоголь лише у певну пору дня, наприклад, увечері, хоч це в дальшому не вдається; пиття перед сніданком; пиття перед візитами у знайомих, засіданнями тощо; почуття вини за те, що пив забагато; арешти за пияцтво; арешти за порушення правил їзди автом; бійки і сварки, зв'язані з алькоголем; ховання алькоголю в хаті або на місці праці від інших; антаґонізм до оточення, посилений алькоголем; вигадування причин поранень на руках, обличчі тощо; забудькуватість у виконуванні обов'язків, моменти втрати орієнтації і т.д.

(Далі буде)

ВІТАЄМО ПЕРВОІЄРАРХА

Рада Українських Організацій ЗСА за Патріярхат Помісної Української Католицької Церкви з проводами і членством Організацій — своїх складових частин найсердечніше вітає

Голову Помісної Української Католицької Церкви

ЇХ БЛАЖЕНСТВО БЛАЖЕННІШОГО ПЕРВОІЄРАРХА ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА І КАРДИНАЛА ЙОСИФА

з відвідинами Української Католицької Метрополії в ЗСА та її Божого Люду на вільній землі Вашинґтона. Вся організована українська спільнота в ЗСА з відкритими серцями радіє особливою нагодою, щоб ще раз під проводом свого Первоієрарха врочисто засвідчити незламну всенародну поставу у змаганнях за збереження і розквіт Української Церкви. Вітаючи найдостойнішого Гостя, бажаємо багато Божого благословення, щоб наш Духовний Провідник з успіхом здійснив завершення нашої Святої Церкви Києво-Галицьким Патріярхатом на благо Церкви і Народу.

НА МНОГІ ЛІТА БЛАЖЕННІШИЙ ВЛАДИКО!

Дня 12-го та 13-го травня
у Філядельфії, Па.

Привітання та синівський поклін Їх Блаженству Верховному Архиєпископові, Кардиналові,

КИР ЙОСИФОВІ VII

Голові Помісної Української Католицької Церкви в десятиліття звільнення із сибірських каторг та в нагоди приїзду до Філядельфійської Архиєпархії

СУБОТА, 12-го ТРАВНЯ, год. 4:46 по пол. — ПРИВІТАННЯ ЇХ БЛАЖЕНСТВА на летовищі „Інтернешенел Ейрпорт" біля ОВЕРСІЗ ТЕРМІНАЛ.

СУБОТА, 12-го ТРАВНЯ, год. 7:00 вечора — МОЛЕБЕНЬ та ЗУСТРІЧ ЇХ БЛАЖЕСТВА із молоддю в катедральному храмі Непорочного Зачаття при Френклін вул.

НЕДІЛЯ, 13-го ТРАВНЯ, год. 10:30 рано — БЛАГОДАРСТВЕННА СВЯТА ЛІТУРГІЯ, Факс Чейс, Дженкінтавн.

НЕДІЛЯ, 13-го ТРАВНЯ, год. 7-ма веч. — ПРИВІТАЛЬНИЙ БЕНКЕТ в честь ЇХ БЛАЖЕНСТВА в Щератон Готелі.

ГРОМАДСЬКИЙ ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ПРИВІТАННЯ ЇХ БЛАЖЕНСТВА ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КИР ЙОСИФА

під патронатом Високопреосвященнішого Архиєпископа
КИР АМВРОЗІЯ СЕНИШИНА, ЧСВВ

Пам'ятаймо про жертви голодової облоги України сорок років тому! Пом'янімо їх під час великої жалобної маніфестації у Вашингтоні 26-го травня 1973 року!

Товариство за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви

ВІДДІЛ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, ПА.

ЗАКЛИК

ДОРОГІ МИРЯНИ!

Вкоротці завітає до нас Муж, який вже за свого життя став леґендою для нас і всієї Христової Церкви. Вже вкоротці завітає до нас Посланець Божий, що своїм серцем, своїм розумом, своєю невгнучістю, своєю відвагою став підпорою, надією, провідником і взором не тільки для нашої Церкви, але й для всього християнства. Вже вкоротці завітає до нас наш Патріярх Йосиф І.

Завітає до нас у страшний, критичний час і для світу, і для нашого народу — у час небувалого досі упадку всього того, чим людство дотепер дорожило, що вважало святим, непорушним, на чому стояла й розвивалася наша християнська цивілізація. Диявольські сили змагають повною силою знищити всі духові вартості і зредукувати людей до стану повного духового занепаду, щоб згодом повністю запанувати над душею і тілом, щоб зробити їх своїми невольниками у світі без Бога, без права і без надії — у світі, в якому всеціло панував би диявол за допомогою своїх ставлеників — кількох гордих, жадних влади, безоглядних тиранів.

Цілими десятками років бореться наш добрий, боголюбивий нарід проти цих сил темряви, що сягнули своїми брудними, кривавими руками навіть і поза межі України, аж на еміґрацію, щоб і тут донищити те, що вони вже знищили у Батьківщині — нашу рідну Церкву. І в цей найбільш трагічний час у нашій історії Боже Провидіння зіслало нам Провідника, що вказує нам дорогу до перемоги над силами диявола, дорогу до визволення, дорогу до побіди світла над темрявою, зіслало нам нашого Патріярха Йосифа І.

То ж привітаймо Його серед нас не лише самими словами. Привітаймо Його нашою беззастережною готовістю і відданістю стояти при Ньому і служити з посвятою тим ідеалам, які Він нам вказує і яким посвятив Він усе своє життя та боротись за ці ідеали аж до повної перемоги. Наша боротьба — це престорога, дороговказ та інспірація для всього християнства. А наш Патріярх Йосиф І — це його Подвижник і великий Провідник — його і наш. Хай Господь береже Його нам на довгі літа та дозволить побачити власними очима повний розгром ворогів Божих; для Господньої слави і для кращого світа, в якому зайняла б належне місце і наша рідна, вільна й щаслива Батьківщина та її Церква.

Всі вітаємо нашого МОЙСЕЯ-ПАТРІЯРХА.

За Помісність! За Патріярхат!

УПРАВА ТОВАРИСТВА ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ВІДДІЛ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

КЛІВЛЕНД ВІТАЄ НАЙДОСТОЙНІШОГО ГОСТЯ, БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІЯРХА ЙОСИФА У ВІВТОРОК, СЕРЕДУ І ЧЕТВЕР. 15-17-ГО ТРАВНЯ!

Управа
Церковно-
Громадського
Комітету

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ в АМЕРИЦІ

ЗАПРОШУЄ НА

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ ОБРАЗІВ

ВОЛОДИМИРА БАЧИНСЬКОГО

в неділю, 20-го травня 1973 року, год. 1-ша по пол.

ВИСТАВКА ВІДБУДЕТЬСЯ

В ҐАЛЕРІЇ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ
149 Друга Евню, Ню Йорк, Н. Й.

Триватиме від неділі 20-го травня до понеділка, 28-го травня включно, і буде відкрита в суботу і неділю від год. 1-ої до 8-ої веч., серед тижня від год. 6-ої до 8-ої веч.

Цьогорічна індивідуальна виставка образів Володимира Бачинського обіймає кольорову тематику південно-західних областей Америки, замешкалих індіянами.

Мистець побував довший час між індіянами в стейті Ню Мексіко, вивчаючи природу, звичаї, старовинну індіянську культуру і народне мистецтво, в дечому багато подібне до народного українського мистецтва.

УКРАЇНСЬКА ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ ЩЕ ОДНІЄЇ МОВИ.

В неділю, 20 травня 1973, о 4-ій год. по пол.

ВІДБУДЕТЬСЯ

ВРОЧИСТЕ ПОСВЯЧЕННЯ СОБОРУ СВ. ВОЛОДИМИРА і ОЛЬГИ

в **ЧИКАҐО** при вулицях **ОВКЛЕЙ і СУПЕРІЮР**

ЯКЕ ДОВЕРШИТЬ

БЛАЖЕННІШИЙ

ПАТРІЯРХ ЙОСИФ

В СОСЛУЖЕННІ

Високопреосвящених Владик і Всечесного Духовенства

ДО УЧАСТИ ЗАПРОШУЄМО ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО І МИРЯН ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ.

ОТЦІ ДУШПАСТИРІ і ПАРАФІЯЛЬНА РАДА
Української Католицької Церкви
Св. Володимира і Ольги в Чикаґо
2247 Вест Чикаґо Авеню, Чикаґо, Ілл. 60622
Телефон: (312) 235-9007

Союз Українок Америки

СКЛАДАЄ ГЛИБОКИЙ ПОКЛІН

Блаженнішому Верховному Архиєпископові і Кардиналові

ЙОСИФОВІ VII

І ЗАКЛИКАЄ ОКРУЖНІ РАДИ І ВІДДІЛИ СУА, ЯК ТАКОЖ ЇХ ЧЛЕНСТВО ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТИ У ЦЕРКОВНИХ ВІДПРАВАХ І ВІТАННЯХ НАШОГО ПЕРВОІЄРАРХА НА АМЕРИКАНСЬКІЙ ЗЕМЛІ.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ТЮТЮН — НАЙБІЛЬШИЙ ВОРОГ ЛЮДИНИ

П'ЯТИДЕННИЙ ПЛЯН ДЛЯ ПОБОРЕННЯ ТЮТЮНУ ЦЕ НАЙБІЛЬШИЙ ДОБРОДІЙ КУРЦЯ.

Познайомтеся з цим пляном! Прийдіть на

ІНФОРМАТИВНІ ЗБОРИ П'ЯТИДЕННОГО ПЛЯНУ

В неділю, 13-го травня, в домі під числом: 227 West 46th Street. П'ять минут від Таймс Сквер.

Інформативна лекція, операція пістряка легенів на екрані, запити й відповіді.

Початок: год. 4-та по пол. Зовсім безплатно.

UKRAINIAN FIVE DAY PLAN
227 West 46th Street, New York, N.Y., 10036
(212) 479-4433

Прихильник УНР не на словах, а на ділі

Василь Скрипник

Василь Скрипник народився 25-го вересня 1899 року на Полтавщині, скінчив сільську школу й працював у батьківському господарстві до 1918-го року. Молодий і завзятий, син свідомих батьків, добровільно вступив до Української Народної Армії, в гарматній полк генерала Алмазова. Після короткого вишколу, потрапив на фронт проти большевиків і був поранений під Козацькою Лопанню за Харковом. Видужавши, знову повернувся у свій полк і перебував у ньому аж до відходу війська УНР за Збруч. За відвагу в боротьбі проти ворога українського народу був нагороджений Хрестом Симона Петлюри. Також на еміґрації, в 1965-му році, нагородджений Воєнним Хрестом при грамоті ч. 65-1887. По переході Збруча, потрапив, як інші українські вояки, в табір інтернованих, у Водовіцах — Польща. Переживаючи в таборі голод, холод, нужду, в 1921 р. втік звідтіля й перейшов кордон Чехо-Словаччини, де влаштувався робітником у фармера й працював там до 1934-го року. У 1934-му році, вже як цивільний громадянин, повернувся до Польщі й працював там до приходу німців у 1940-му році. Як чужинця й самітнього, польська ґміна послала його ґітлерівської Німеччини, де він працював у бавера робітником аж до капітуляції Німеччини. По капітуляції, вступив на працю в американську інженерно - технічну компанію й був там до її розформування в 1949-му році. Лишившись без праці, перебував у таборі ДП в Етлінґені, біля Карльсруе. В 1951 році прибув до Америки і в Рочестері працював на цвинтарі аж до відходу на пенсію у 1965 році.

Василь Скрипник належить до української автокефальної православної церкви св. Миколая, є членом Т-ва Прихильників УНР, Народного Союзу, відділ „Запорозька Січ", членом ОбВУА і 20-го відділу ОДВУ.

Не зважаючи на своє підупале здоров'я, він ще дороблює собі на прожиток і досі є трудолюбним членом нашої громади.

Василь Скрипник, як колишній вояк війська УНР, що боровся за волю свого народу, за незалежну українську Державу, підтримує й надалі наш державний Центр в екзилі й зі своїх скромних заощаджень пожертвував на його потреби 200 долярів, і рік річно платить національний податок 22 січня.

За чесне життя, за безкомпромісову боротьбу з ворогом, за справжній патріотизм Василеві Скрипникові—честь і слава!

М. Білок
Голова Т-ва в Рочестері

Шкільне свято Шевченка в Твин Ситі

25-го березня ц. р. в залі української православної церкви св. Михаїла в Міннеаполісі, Мінн., відбулося свято в честь нашого найбільшого поета Тараса Г. Шевченка.

Свято влаштували українські православні школи парафій свв. Володимира й Ольги (Ст. Пол.) св. Юрія та св. Михаїла (Міннеаполіс).

Об'єднаний шкільний хор цих же парафій під керівництвом Елі Вовк відспівав „Заповіт", „Садок вишневий" та „За свій народ".

Реферат про Шевченка відчитала Аня Правдюк — учениця школи св. Михаїла.

Діти української православної школи зі Ст. Пол рецитували вірші з творів Т. Шевченка і декламації присвячені поетові. Учнями цієї школи поставлено інсценізацію вірша Т. Шевченка „На Великдень, на соломі". Участь брали: Віктор Гуща, Юрко Писарський, Соня і Михайло Лютаревич, Карла Грот, Роксана Тютюнник, Зіна і Ліда Чорна, Лука і Люба Бугаєнко, Тамара Павлова, Олекса і Михайло Бондарчук, Кіра Свистун. Відтак взяли участь учні української православної школи Міннеаполісу. Спільно деклямували „Світ — велика школа" — дитячий садок: Христя Прокоп'юк, Катя Багмет, Ліда Полець і Микола Лучко. „Над Кобзарем" деклямували учні 2-ої кляси:

Марина Бреславець, Зіна Полець, Олександер Правдюк, Віталія Бринь, Івась Гайовий, Катя Лучко, Соня Лиса, Наталя Каркоць, Ілько Перчишин, Марко Филонович і Марко Ковалевський. „На смерть Тараса Шевченка" виконала декламацію Марина Бреславець.

Учні 3-ої кл. Петро і Віктор Глоба продеклямували уривок з „Гамалії". Далі йшли уривки з творів Шевченка, деклямували учні 3-ої кляси: Галя Багмет, Соня Едгар вірш, Андрій Рябокінь і Марійка Голуб.

Шестирічна Віталія Бринь виконала на скрипці композиції Шумана та Баха — акомпаніювала п-і Кіра Цареградська. Далі деклямували учні 4-ої кл.: Олекса Бреславець, Тарас Остроушко, Івась Прокоп'юк. Збірну деклямацію „Українська мова". В. Самійленка виконали учні 5-ої кл.: Богдан Лисий, Галя Хоролець, Соня Рябокінь, Наталка Лиса, Наталка Лучко. А потім вірш: „Розрита могила" деклямували Ліда Лучко і Оленка Амброзяк.

Інсценізацію поеми Т. Шевченка „Сон" виконали: Віктор Гармаш, Галя Хоролець, Юрко Голуб, Ліда Ґреґорет, Павло Гайовий, Наталка Багмет, Оля Каркоць, Юрко Гармаш, Віктор Щербаченко, Кеннет і Лариса Щетина, Михайло Карлюка, Юрко Лучко.

Наприкінці учні школи бандур Ю-ОДУМ: Наталя і Богдан Лисий, Соня Рябокінь, Тамара Павлова, Віктор Гуща, Олексій Бреславець, Роксана Тютюнник, Михайло й Софія Лютаревич, Джіл Гайва, Галя Гайова, Таня й Еля Вовк під керівництвом Володимира Вовка заграли на бандурах „Думи мої". Відспіванням українського національного гимну закінчено свято. Програмою свята керувала п-ні Ольга Хоролець. Декламацію — Могила Т. Шевченка над Дніпром — намалював о. Микола Антохій — настоятель української православної церкви св. Михаїла в Міннеаполісі.

О. Х.

Обрано Дирекцію Історично-Філософічної Секції НТШ

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

мання єдности Історично-Філософічної Секції (отже, проти відокремлення від неї Секції Історії України), а саме 90.4% голосуючих, або 67,1% всіх управнених до голосування — тобто кваліфікована більшість двох третин всіх управнених до голосування. Подаючи до відома наслідки голосування у принципових справах („Вісті", ч. 17 з 30-го листопада 1972 р.), провізорична Дирекція Секції повідомила про перший список кандидатів до нової Дирекції й визначила дату надсилання нових кандидатур, а тому, що нові кандидатури не надійшли, поставлено список на голосування (22 січня 1973).

Голосування над зголошеними кандидатами закінчено 28 березня 1973 р., і після підрахунку та зладження протоколу вислідн проголошено 5. квітня 1973 р. („Вісті", ч. 18), з поданням докладної таблиці голосуючих, що уможливлювала повну контролю проведених виборів. У кінцевих виборах взяло участь 68,9% управнених до голосування членів. З проголошенням результатів, вибори стали правосильні, тим більше, що їх ніхто не опротестував („Вісті" були вислані летунською поштою, так що від часу проголошення вже минув місяць). Всі акти виборів зберігаються у Секретаріяті ІФС.

Перебираючи урядування, нова Дирекція подала одночасно загальний плян діяльности на найближчий час, а саме ініціювала постання чотирьох фахових комісій: (1) Суспільно-політичних наук під проводом проф. д-ра Б Боцюркова, (2) Історичної — під головуванням проф. д-ра Л. Винара, (3) Правничо-економічної — під керівництвом проф. д-ра Я. Падоха, та (4) Філософічно - педагогічної — під проводом проф. д-ра О. Кульчицького. Передбачається ще дальший поділ на більш спеціялізовані підкомісії чи спільноти праці. Основним завданням комісій є підготова наукових збірників з ділянок спеціялізованих праць, при чому за час однієї каденції кожна комісія повинна видати бодай один том праць коштом ІФС (час тривання каденції передбачається на три роки). Філософічно-педагогічна Комісія має вже готовий до друку там праць, а саме „Вступ до філософії" покійного члена Секції д-ра М. Шлемкевича в опрацюванні (з вступом, доповненнями та коментарями) проф. д-ра Ол. Кульчицького.

Дирекція Секції зробила також перші кроки в справі повернення єдности Секції — згідно з висловом загального бажання членства, яке уважало недоцільним творити окрему Секцію Історії України, що до неї зголосилася увійти ледве чверть істориків, які діяли в рямках спільної Секції; натомість Дирекція вітає посилення праці над історією України, для чого можуть бути створені відповідні інститути чи підкомісії, зокрема бажані у 100-ліття існування НТШ, у якому його Історично-Філософічна Секція завжди мала свою спеціяльну позицію.

СУЧАСНА ІНФЛЯЦІЯ В СВІТІ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

жовті чи червоні. Щораз більше замість паперу будуть вживатися компютеризовані картки". Інфляція сама по собі не є проблемою, проблемою є її диференціяльні наслідки. Ґарантування стабільности реальних прибутків груп населення з фіксованою платнею, пенсіями тощо, в засаді перевести легко. Потрібний закон, що прив'язав би фісковані прибутки до індексу коштів прожитку. Американські профспілки вже почали включати пункт про кошти прожитку до своїх контрактів з підприємцями. Отже, ця проблема може бути і буде цілком розв'язана. Складнішою в Америці є розв'язка проблеми ґарантування прибутків банків. Підвищування відсотків на кредит річ недопускальна, бо тоді подорожчали б кошти капіталовкладень, і це сповільнило б, а то й припинило б ріст економіки. В Европі ця проблема почасти розв'язується тим, що значна частина банків знаціоналізована, а приватні банки мають право вкладати капітали у промисловість, купувати акції і жити із зисків та дивідендів, а не тільки з відсотків на кредит. В Америці націоналізація банків — ідея зовсім не модна. Не можна теж припустити субсидіювання приватних банків державою коштом платників податків. Поруч з тим, американським законом банкам заборонено мати у власності промислові підприємства чи їхні акції. Що конкретно робити з проблемою банкових прибутків в умовах інфляції, і є нині найголовнішою проблемою, над якою думають американські економісти - теоретики. Можливо, що доведеться змінити закон і прийняти европейську практику: дозволити банкам мати у власності промислові підприємства, тобто дозволити злиття банківського й промислового капіталу.

Доповідь проф. В. Голубничого викликала багато запитів і жваву дискусію. В дискусії виступали Б. Мартос, І. Замша, В. Рак, А. Гудзовський, М. Шпитько та ін., головне у справі впливу інфляції на різні кляси населення.

Відбулася конференція республіканських губернаторів

Ню Йорк.—Тут закінчилася триденна піврічна конференція республіканських губернаторів, на кій губернатори обміркували ситуацію на відтинку Республіканської партії, питання кризи пального та поточні політичні й економічні справи, що стосуються стейтів та Федерального Уряду. Наради конференції почалися 10 травня дискусією на тему кризи пального в ЗСА. В дискусії взяв участь д-р Едзард Теллер, нуклеарний фізик. З промовою виступав Джордж Буш, голови Крайового комітету Республіканської партії. Конференція зайняла становище до вотерґейтської афери, стверджуючи, що ця афера стосується не Республіканської партії як такої, а Комітету для перевибору Президента, який діяв цілком незалежно від Крайового комітету партії і перед партією не відповідав. Голова конференції губернатор Линвуд Голтон з Вірджінії висловив сподівання, що „американський народ буде напевно схильний вину (за цю аферу) скласти на осіб, які справді винні, а не засуджувати інших тому тільки, що вони республіканці". Цю саму думку висловив також губернатор Рокефеллер.

Започатковано заходи для створення постійної української виставки в Американському Музею Іміґрації

Ню Йорк. — Адміністративний директор Українського Інституту Америки Юліян Ревай відбув 10 квітня ц.р. конференцію з куратором Музею Української Іміґрації Едвардом Л. Каллопом, мол. в справі створення постійної української виставки при названому музею, що приміщений на Острові Свободи. Під час конференції, дир. Ю. Ревай звернув увагу на дуже незадовільну репрезентацію української іміґрації в експозиціях Американського Музею Іміґрації і запропонував її доповнення українськими матеріялами з таких ділянок, як привезене з краю і культивоване українськими іміґрантами народне мистецтво, документація до історії української іміґрації в ЗСА, видання і фотографії тощо. Недостатність українського матеріялу в сучасних експозиціях куратор Музею виправдав майже цілковитим браком українських експонатів й обіцяв подбати про їх кращу репрезентацію і приміщення новоодержаних Музеєм матеріялів і поповнення бібліотеки українськими виданнями. До участи у влаштовуваних у майбутньому Музеєм імпрезах будуть запрошувані разом з іншими також українські культурні групи. Водночас із цим куратор Музею поінформував, що з огляду на брак місця, не всі одержані музеєм матеріяли зможуть бути включені в експозиції. Дирекція Українського Інституту Америки плянує відбути в цій справі окремі наради, що будуть скликані Екзекутивою УККА і Комітетом Об'єднаних Українських Організацій Метрополітальної Округи Ню Йорку.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!